

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

A TANÁCS 1176/2008/EK RENDELETE

(2008. november 27.)

az Indiából származó széles spektrumú antibiotikumok behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló 713/2005/EK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: az alaprendelet), és különösen annak 15. és 19. cikkére,

tekintettel a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság által benyújtott javaslatra,

mivel:

A. AZ ELJÁRÁS

I. Előző vizsgálat és meglévő intézkedések

- (1) A Tanács a 713/2005/EK rendelettel ⁽²⁾ végleges kiegyenlítő vámot vetett ki az Indiából származó, egyes széles spektrumú antibiotikumok, nevezetesen nem kimért adagokban vagy kiskereskedelmi forgalmazásra alkalmas formában vagy csomagolásban kiszerezelt amoxicillin-trihidrát, ampicillin-trihidrát és cefalexin (a továbbiakban: érintett termék) behozatalára, amelyek az ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 és ex 2941 90 00 KN-kód alá tartoznak. A vám szintje az egyedileg megnevezett exportőrök esetében 17,3 %-tól 30,3 %-ig terjed, és a többi exportőről származó behozatal esetében 32 %-os maradékvám formáját ölti.

II. Részleges időközi felülvizsgálat megindítása

- (2) A végleges kiegyenlítő vám kivetése nyomán az indiai kormány észrevételeket tett arra vonatkozóan, hogy a két szubvencionálási rendszer (a Duty Entitlement Pass-

book szabályozás (vámhitelesítés), valamint a jövedelemadóról szóló törvény 80HHC. szakasza alapján a jövedelemadó fizetése alóli mentesség) megváltozott, és hogy ezek a változások tartós jellegűek. Ennek megfelelően hangsúlyozta, hogy a szubvencionálás mértéke valószínűleg csökkent, és ezért a részben e szabályozások alapján hozott intézkedéseket felül kellene vizsgálni.

- (3) A Bizottság megvizsgálta az indiai kormány által benyújtott bizonyítékokat, és azokat elegendőnek ítélte meg az alaprendelet 19. cikke alapján indítandó felülvizsgálat indokolásához. A tanácsadó bizottsággal történt konzultációt követően a Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* kihirdetett értesítéssel ⁽³⁾ megkezdte a 713/2005/EK rendelet hivatalból történő, részleges időközi felülvizsgálatát.

- (4) A részleges időközi felülvizsgálat célja, hogy megállapítsa, folytatni, eltörölni vagy módosítani kell-e a meglévő kiegyenlítő intézkedéseket azoknak a vállalatoknak az esetében, amelyek az egyik vagy mindkét szubvencionális rendszer támogatásában részesültek, ha elégséges bizonyítékokat terjesztettek be a vizsgálat megindításáról szóló értesítés erre vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően. A részleges időközi felülvizsgálat – megállapításaitól függően – felméri annak a szükségességét is, hogy felül kell-e vizsgálni a meglévő intézkedések szintjét meghatározó vizsgálat során együttműködő egyéb vállalatokra alkalmazandó intézkedéseket és/vagy az összes többi vállalatra alkalmazandó fennmaradó intézkedést is.

III. Vizsgálati időszak

- (5) A vizsgálat a 2006. április 1. és 2007. március 31. közötti időszakra (a továbbiakban: felülvizsgálati időszak) vonatkozott.

⁽¹⁾ HL L 288., 1997.10.21., 1. o.

⁽²⁾ HL L 121., 2005.5.13., 1. o.

⁽³⁾ HL C 212., 2007.9.11., 10. o.

IV. A vizsgálatban érintett felek

- (6) A Bizottság a részleges időközi felülvizsgálat megindításáról hivatalosan értesítette az indiai kormányt és az előző vizsgálat folyamán együttműködő azon indiai exportáló gyártókat, amelyeket a 713/2005/EK rendelet is említ, a részleges időközi vizsgálat megindításáról szóló értesítés felsorol, és amelyekről megállapították, hogy a két állítólag megváltoztatott szubvenció rendszer valamelyikéből előnyük származott, valamint a közösségi gyártókat. Az érdekelt feleknek megvolt a lehetőségük arra, hogy írásban ismertessék a véleményüket, és meghallgatást kérjenek. A felek által beterjesztett írásbeli és szóbeli észrevételeket tanulmányozták, és szükség esetén figyelembe vették.
- (7) Tekintettel a felülvizsgálati eljárásban érintett felek nyilvánvalóan nagy számára, a Bizottság úgy határozott, hogy az alaprendelet 27. cikkével összhangban mintavételt alkalmaz.
- (8) Összesen csak két exportáló gyártó jelentkezett, és nyújtotta be a mintavételhez kért információt. Ennek következtében a mintavételi technikák alkalmazását nem tekintették szükségesnek.
- (9) Az egyik említett exportáló gyártó azonban mintavétellel kapcsolatos válaszában azt állította, hogy nem származott előnye a két állítólag megváltoztatott támogatási rendszerből (azaz a Duty Entitlement Passbook szabályozás [vámhitel-szabályozás], valamint a jövedelemadó-ról szóló törvény 80HHC. szakasza alapján jövedelemadó fizetése alóli mentesség), sem a hatályos intézkedések megállapításához vezető vizsgálat, sem a felülvizsgálati eljárás folyamán. Emellett a fenti vállalat nem működött együtt az eredeti vizsgálatban, és nem határozta meg olyan különleges indokot, amiért az összes többi vállalatra, köztük az említettre is alkalmazandó fennmaradó intézkedéseket hozzá kellett volna igazítani. A vállalat tehát nem felelt meg a részleges időközi felülvizsgálatra való jogosultság a vizsgálat megindításáról szóló értesítés 4. pontjában meghatározott feltételeinek, és ezért a felülvizsgálatban nem vehetett részt. A vállalatot erről megfelelően értesítették.
- (10) A Bizottság kérdőíveket küldött az egyetlen együttműködő, a vizsgálat feltételeinek megfelelő exportáló gyártónak (Ranbaxy Laboratories Ltd) és az indiai kormánynak. Mind a gyártó, mind a kormány válaszolt.
- (11) A Bizottság minden olyan információt beszerzett és ellenőrzött, amelyet a támogatás megállapítása szempontjából szükségesnek ítélt. A következő érdekelt felek telephelyein ellenőrző látogatásokra került sor:

1. Indiai kormány

Kereskedelmi Minisztérium, Újdelhi.

2. Indiai exportáló gyártók

Ranbaxy Laboratories Ltd, New Delhi.

V. Az információk közzététele és az eljárás magyarázata

- (12) Az indiai kormányt és a többi érdekelt felet tájékoztatták azokról a lényeges tényekről és szempontokról, amelyek alapján az egyetlen együttműködő indiai gyártóra alkalmazandó, hatályban levő vámszint módosítására vonatkozóan ajánlást szándékoztak tenni, és megkívták hosszabbítani a fennálló intézkedéseket mindazon vállalatok számára, amelyek nem működnek együtt a jelenlegi részleges időközi vizsgálat során. A felek elegendő időt kaptak észrevételeik megtételére. Az összes beadványt és észrevételt az alábbiakban meghatározottak szerint megfelelő módon figyelembe vették.

B. AZ ÉRINTETT TERMÉK

- (13) Az e felülvizsgálat által érintett termék azonos a 713/2005/EK rendelet által vizsgált termékkel, nevezetesen az Indiából származó, az ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 és ex 2941 90 00 KN-kód alá tartozó, nem kimért adagokban vagy kiskereskedelmi forgalmazásra alkalmas formában vagy csomagolásban kiserelt amoxicillin-trihidráttal, ampicillin-trihidráttal és a cefalexinnel.

C. TÁMOGATÁSOK

I. Bevezetés

- (14) Az indiai kormány és az egyetlen együttműködő exportáló gyártó által benyújtott információ, valamint a Bizottság kérdőíveire adott válaszok alapján az alábbi, állítólag támogatás nyújtásával járó rendszereket vizsgálták meg:
- a) (a korábban Advance Licence Scheme néven ismert) előzetes engedélyezési rendszer (Advance Authorisation Scheme);
- b) vámhitel-szabályozás (Duty Entitlement Passbook Scheme);
- c) beruházási javak exportösztönzési rendszere (Export Promotion Capital Goods Scheme);
- d) Focus Market Scheme;
- e) jövedelemadó rendszerek:
- exportjövedelemadó-mentességi rendszer,
 - kutatás-fejlesztési jövedelemadó-ösztönzés;
- f) exporthitelrendszer.

- (15) A fent meghatározott a)–d) pont alatti rendszerek az 1992. augusztus 7-én hatályba lépett, a külkereskedelemlről (fejlesztés és szabályozás) szóló, 1992. évi (1992/22 sz.) törvényen (a továbbiakban: külkereskedelmi törvény) alapulnak. A külkereskedelmi törvény felhatalmazza az indiai kormányt arra, hogy az export- és importpolitikára vonatkozóan értesítéseket adjon ki. Ezeket „export- és importpolitikai” dokumentumok foglalják össze, amelyeket a Kereskedelmi Minisztérium évente tesz közzé, és rendszeresen frissít. Ennek az ügynek a részleges időközi felülvizsgálata szempontjából egyetlen export- és importpolitikai dokumentum releváns: a 2004. szeptember 1-jétől a 2009. március 31-ig tartó időszakra vonatkozó öt éves terv (2004–2009. EXIM (export- és importpolitika). Ezen kívül az indiai kormány az „Eljárási kézikönyv – 2004. szeptember 1–2009. március 31. I. kötet” c. kiadványban határozza meg a 2004–2009 EXIM politikát. Az eljárási kézikönyvet ugyancsak rendszeresen frissítik.
- (16) A fenti e) pontban említett jövedelemadó-rendszerek a jövedelemadóról szóló 1961. évi törvényen alapulnak, amelyet a költségvetési törvény évente módosít.
- (17) A fenti f) pontban megjelölt exporthitelrendszer alapja az 1949. évi banki rendelet 21. és 35A. szakasza, amelyek értelmében az Indiai Központi Jegybank az exporthitelek tekintetében utasításokat adhat a kereskedelmi bankoknak.
- (18) Az alaprendelet 11. cikke (10) bekezdésével összhangban a Bizottság az indiai kormányt mind a megváltozott, mind a változatlan szabályozások kérdésében az ismertett rendszerekkel kapcsolatos tényleges helyzet tisztázása és kölcsönös megegyezésen alapuló megoldás céljából további konzultációkra kérte fel. E konzultációk után a rendszerekre vonatkozó kölcsönös megállapodáson alapuló megoldás hiányában a Bizottság mindezeket a rendszereket bevonta a támogatásra vonatkozó vizsgálatba.

II. Az egyes rendszerek

1. Előzetes engedélyezési rendszer

a) J o g a l a p

- (19) A rendszer részletes ismertetését a 2004–2009 export- és importpolitikapolitika 4.1.1–4.1.14. bekezdése és a 2004–2009 eljárási kézikönyv I 4.1–4.30 fejezete tartalmazza. Ez a rendszer Advance Licence Scheme néven volt ismert az előző felülvizsgálat idején, amely a jelenleg hatályban lévő végleges kiegyenlítő vámot elrendelő 713/2005/EK rendelethez vezetett.

b) J o g o s u l t s á g

- (20) Az előzetes engedélyezési rendszer hat alrendszerből áll, amelyeket a (21) preambulumbekkezdés mutat be részletesen. Ezek az alrendszerek többek között a jogosultság vonatkozásában is eltérőek. A gyártó exportőrök és a támogató gyártókhoz „kapcsolt” kereskedő exportőrök a

tényleges exportra és az éves igényre szóló előzetes engedélyezési rendszerre jogosultak. A végső exportőrt ellátó gyártó exportőrök a közbelső szállításokra szóló előzetes engedélyezési rendszerre jogosultak. A 2004–2009-es export- és importpolitika 8.2. bekezdésében említett, „exportnak tekintett” (kváziexport) kategóriákat ellátó fővállalkozók, mint például az exportorientált egységek beszállítói, a kváziexportra szóló előzetes engedélyezési rendszerre jogosultak. Végezetül a gyártó exportőrök közbelső beszállítói az előzetes kiadási megrendelés (Advance Release Order, ARO), valamint a fedezett belföldi akkreditív alrendszerei szerint az „exportnak tekintett” (kváziexport) kedvezményekre jogosultak.

c) Gyakorlati végrehajtás

- (21) Előzetes engedélyek a következőkre állíthatók ki:

- i. Tényleges (fizikai) export: Ez a fő alrendszer. Az alapanyagok vámmentes behozatalát teszi lehetővé egy meghatározott exporttermék gyártására. A „fizikai” jelző ebben az összefüggésben azt jelenti, hogy az exportterméknek ténylegesen el kell hagynia India felségterületét. Az engedély meghatározza az importtámogatást és az exportkötelezettséget, beleértve az exporttermék fajtáját is.
- ii. Éves igény: Az ilyen engedély nem egy adott exporttermékre, hanem egy szélesebb termékcsoportra (például vegyi és kapcsolódó termékekre) vonatkozik. Az engedély jogosultja bármilyen nyersanyagot vámmentesen hozhat be bármely, az adott termékcsoportba tartozó termék gyártásához, a korábbi múltbeli exportteljesítménye alapján megállapított értékhatárig. Az adott termékcsoportba tartozó és az említett vámmentes nyersanyag felhasználásával gyártott bármely terméket exportálhatja.
- iii. Közbelső szállítások: Ez az alrendszer azon eseteket fedi le, amikor két gyártó szándékozik ugyanazt az exportterméket gyártani, és felosztják a gyártási folyamatot. A közbelső terméket előállító gyártó exportőr az alapanyagokat vámmentesen hozhatja be, és e célból igénybe veheti az előzetes engedélyezési rendszert a közbelső szállításokra. A gyártást a végső exportőr fejezi be, és ő köteles a készterméket exportálni.
- iv. Kváziexport: Ez az alrendszer lehetővé teszi a fővállalkozó számára, hogy a 2004–2009-es export- és importpolitika 8.2. szakaszának b)–f), valamint g), i) és j) pontjában említett vevőkategóriák részére „kváziexportként” értékesített áruk előállításához szükséges alapanyagokat vámmentesen hozza be. India kormánya szerint a kváziexport azon tranzakciókra vonatkozik, amelyek során a szállított áru nem hagyja el az országot. Számos szállítási kategóriát tekintenek kváziexportnak, feltéve, hogy az árukat Indiában állítják elő; ide tartozik például egy exportorientált egységhez vagy egy különleges gazdasági övezetben található vállalathoz történő áruszállítás.

v. Előzetes kiadási megrendelés (ARO): Az előzetes engedély birtokosa, aki a felhasználandó anyagokat közvetlen import helyett belföldi forrásokból kívánja beszerezni, ARO-k ellenében is beszerezheti azokat. Ilyen esetekben az előzetes engedélyeket ARO-ként érvényesítik, és a benne meghatározott áruk szállításakor a belföldi szállító forgatja őket. Az ARO forgatása feljogosítja a belföldi szállítót a 2004–2009-es export- és importpolitika 8.3. bekezdésében meghatározott kváziexport-kedvezményekre (azaz közbeső szállításra/kváziexportra szóló AAS-re, kváziexport-visszatérítésre, valamint a végső jövedéki adó visszatérítésére). Az ARO-rendszer a szállítónak fizeti vissza az adókat és a vámokat ahelyett, hogy a végső exportőrnek fizetnék őket vissza vámvisszatérítés/vámvisszafizetés formájában. Az adók/vámok visszatérítése belföldi alapanyagok és importált alapanyagok esetében egyaránt rendelkezésre áll.

vi. Fedezett belföldi akkreditív: Ez az alrendszer szintén az előzetes engedély jogosultja részére történő belföldi szállításokra vonatkozik. Az előzetes engedély jogosultja kérheti valamely banktól belföldi akkreditív belföldi szállító javára történő megnyitását. Az engedélyt a bank a közvetlen behozatalra kizárólag a behozatal helyett belföldről beszerzett cikkek értéke és mennyisége tekintetében érvényteleníti. A belföldi szállító jogosult lesz a 2004–2009-es export- és importpolitika 8.3. bekezdésében említett kváziexport-kedvezményekre (azaz közbeső szállításra/kváziexportra szóló előzetes engedélyre, kváziexport-visszatérítésre, valamint a végső jövedéki adó visszatérítésére).

Megállapítást nyert, hogy a felülvizsgálati időszakban az együttműködő exportőr csak az érintett termékhez kapcsolódó két alrendszer – azaz i. az előzetes engedélyezés keretében bonyolított tényleges export és ii. az előzetes engedélyezés keretében bonyolított közbeső szállítás – alapján szerzett engedményeket. Ezért nem szükséges az igénybe nem vett fennmaradó alrendszerek kiegyenlíthetőségét megállapítani.

- (22) Azt követően, hogy a 713/2005/EK rendelet előírta a jelenleg hatályos végleges kiegyenlítő vámot, India kormánya módosította az előzetes engedélyekre vonatkozó ellenőrzési rendszert. Konkrétan: az indiai kormány általi ellenőrzés céljára az előzetes engedély jogosultja – meghatározott formátumban – jogilag köteles fenntartani „a vámentesen importált/belföldön beszerzett áruk fogyasztásának és felhasználásának valóságú és megfelelő nyilvántartását” (a 2004–2009-es eljárás kézikönyv I. kötetének 4.26., 4.30. fejezete és 23. függeléke), azaz a tényleges fogyasztási nyilvántartást. Ezt a nyilvántartást külső okleveles könyvvizsgálónak/kontrollelnek kell ellenőriznie, aki olyan igazolást ad ki, amely megállapítja, hogy megtörtént az előírt nyilvántartások és megfelelő iratok vizsgálata, továbbá a 23. függelék alapján szolgáltatott információk minden tekintetben valóságosak és helytállóak. A fent említett rendelkezések mindazonáltal csak a 2005. május 13-án vagy az azt követően kiállított
- előzetes engedélyekre alkalmazandók. Az ezen időpont előtt kiállított valamennyi előzetes engedély esetén az engedélyek jogosultjainak a korábban alkalmazandó ellenőrzési rendelkezéseket kell követniük, azaz valóságú és helytálló nyilvántartásba kell venniük az import-árúk engedélynek megfelelő fogyasztását és felhasználását, a 18. függelékben (a 2002–2007-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.30. fejezetében és 18. függelékében) megadott formátumban.
- (23) A felülvizsgálati időszakban az egyetlen együttműködő exportáló gyártó által igénybe vett alrendszerek – azaz a tényleges export és a közbeső szállítások – tekintetében India kormánya mind az importra engedélyezett mennyiséget, mind az exportkötelezettség mennyiségét és értékét rögzíti, és dokumentálja az engedélyen. Ezen túlmenően a behozatalkor és a kivitelkor a megfelelő tranzakciókat a kormánytisztviselők kötelesek az engedélyen megemlíteni. Az e rendszer keretében engedélyezett import mennyiségét az indiai kormány határozza meg a szabványos nyersanyag-végtermék normák (SION) alapján. A legtöbb termék vonatkozásában, beleértve az érintett terméket is, vannak szabványos nyersanyag-végtermék normák. Ezeket a 2004–2009-es eljárási kézikönyv II. kötetében tették közzé. Azt követően, hogy a 713/2005/EK rendelet előírta a jelenleg hatályos végleges kiegyenlítő vámot, az érintett termékre vonatkozó SION-normákat csak 2005 szeptemberéig kellett alkalmazni. 2006 szeptemberében (az amoxicillin-trihidrátra), valamint 2007 áprilisában (az ampicillin-trihidrátra és a cefalexinre) új normákat bocsátottak ki. Időközben *ad hoc* normákat alkalmaztak.
- (24) Az importált alapanyagok nem ruházhatók át, és az exporttermék előállításához fel kell őket használni. Az exportkötelezettséget az engedély kiállításától számított előírt időkereten belül kell teljesíteni (ez 24 hónap, ami két alkalommal, egyenként 6 hónappal meghosszabbítható).
- (25) Ezen túlmenően a felülvizsgálat megállapította, hogy a nyersanyagokat különböző engedélyek és egymástól eltérő SION-normák alapján importálták, majd azt követően keverték, és fizikailag beépítették egyazon exportáru gyártási folyamatába. Ennek figyelembevételével nem lehetett megállapítani, hogy a vámentes alapanyagok tekintetében az egyedi engedélyekben meghatározott SION-normák követelményei meghaladják-e az előállított exporttermék referenciamennyiségének gyártásához szükséges anyag mennyiségét.
- (26) A felülvizsgálat azt is megállapította, hogy az indiai hatóságok által meghatározott ellenőrzési követelményeket vagy nem tartották be, vagy még nem tesztelték a gyakorlatban. A 2005. május 13-a előtt kiállított előzetes engedélyeknél a szükséges tényleges fogyasztási és készletnyilvántartások (lásd a 18. függelék) még nem léteztek. A 2005. május 13-a után kiállított előzetes engedélyeknél a szükséges tényleges fogyasztási és készletnyilvántartások szerepelnek ugyan az előírásokban, de

az indiai kormány még nem ellenőrizte, hogy e nyilvántartások megfelelnek-e az export- és importpolitika követelményeinek. Az utóbbi esetben a nyilvántartásokat csak külső okleveles könyvvizsgáló vizsgálta meg, ahogy a (22) preambulumbekzdésben említett indiai jogszabályok előírják. Ugyanakkor sem a vállalat, sem az okleveles könyvvizsgáló nem vezetett nyilvántartásokat e tanúsítási eljárás menetéről. Nem volt könyvvizsgálati terv, sem az elvégzett könyvvizsgálatra vonatkozó más igazoló okirat, nem volt nyilvántartásba vett információ sem az alkalmazott módszertanról, sem pedig azokról az egyedi előírásokról, amelyek a gyártási eljárásokkal, az export- és importpolitika követelményeivel és a számviteli eljárásokkal kapcsolatos részletes szakismereteket igénylő ilyen alapos munkához szükségesek. Erre a helyzetre tekintettel a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a vizsgált exportőr nem tudta bizonyítani, hogy eleget tett a megfelelő export- és importpolitikai rendelkezéseknek.

d) A közzétételt követő észrevételek

- (27) Az egyetlen együttműködő gyártó észrevételeket tett az előzetes engedélyezésre vonatkozóan. A vállalat azt állította, hogy a (24) preambulumbekzdésben leírt helyzet ellenére meg lehetett állapítani, hogy az egyedi engedélyekben meghatározott SION-normák követelményei meghaladták-e az előállított exporttermék referenciamennyiségének gyártásához szükséges anyagmennyiséget, valamint hogy a cég igen pontos valós fogyasztási nyilvántartást vezetett. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a termelési nyilvántartások maguk is bizonyították, hogy lehetetlen volt egy-egy adott engedélyre (a referenciamennyiség előállításához szükséges anyagmennyiség) megbízható viszonyítási alapot meghatározni, a különböző alkalmazható SION-normákat és a gyártáshoz felhasznált, nem homogén nyersanyagkeveréket figyelembe véve. Emellett megállapították azt is, hogy a rendszer keretében behozott nyersanyagokat az érintett termékek kívüli termékek előállítására is felhasználták. Ezzel gyakorlatilag kudarcot vall minden arra irányuló kísérlet, hogy a vizsgált termékkel kapcsolatos hozamokat kiszámítsák. Emellett a vállalat – az indiai kormány vonatkozó rendelkezéseit megszegve – nem vezette az export- és importpolitika által (lásd a 18. mellékletet) megkövetelt fogyasztási nyilvántartást, amelynek célja, hogy a tényleges fogyasztás érthető nyomon követését és ellenőrzését biztosítsa. A vállalat azt is állította, hogy az alaprendelet 26. cikke (1) bekezdése nem jogosítja fel a Bizottságot arra, hogy megvizsgálja a független okleveles könyvvizsgáló feljegyzéseit. A vállalat szerint a bizonylatot el kell fogadni, hacsak nem indokolt arra a következtetésre jutni, hogy a könyvvizsgáló hamis bizonylatot állított ki. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az okleveles könyvvizsgáló által végzett ellenőrzési folyamat és a megfelelő igazolás kibocsátása az indiai kormány saját export-import politikájában előírt ellenőrzési rendszer része, amint ezt a (22) preambulumbekzdés is leírja. A Bizottságnak ezért meg kellett vizsgálnia, hogy a fent említett ellenőrzési rendszert ténylegesen alkalmazzák-e. Ezenkívül az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban a Bizottságnak meg kellett vizsgálnia a felülvizsgálat folyamán benyújtott információkat, amelyeken a következtetések alapulnak.

Az, hogy sem a vállalat, sem a kijelölt okleveles könyvvizsgáló nem rendelkezik az export-import politika által előírt bizonylat kiadásához elvégzett ellenőrzésekre vonatkozó iratokkal, azt bizonyítja, hogy a vállalat nem képes bizonyítani, hogy a releváns export- és importpolitikai előírásokat betartották. A vállalat vitatta, hogy az indiai kormány még nem ellenőrizte, hogy nyilvántartásai megfelelnek-e az export- és importpolitika követelményeinek, de kijelentése alátámasztására semmilyen konkrét bizonyítékot nem mutatott be. Azt is állították, hogy az egyetlen együttműködő gyártó tényleges fogyasztása minden felhasznált anyag tekintetében meghaladta a SION-normák követelményeit, és hogy nem volt túlzott vám visszatérítés. Figyelembe véve azonban a helyszínen tapasztalt tényleges helyzetet (azaz a nyersanyagok és az előállított termékek keverése, különböző SION normák alkalmazása, az export- és importpolitika által előírt fogyasztási nyilvántartások hiánya), és az indiai kormány végleges ellenőrzési eljárásainak befejezésére várva, egyelőre lehetetlen kiszámítani a tényleges fogyasztást és az ebből következő vám visszatérítést engedélyként és SION-normaként. Ennek következtében az összes eddig említett állítást el kell utasítani. Végezetül a vállalat észrevételeket közölt egy számítási hibáról is; ezt a bejelentést helyénvalónak találták, és figyelembe vették a támogatási összeg kiszámításakor.

e) Következtetés

- (28) A behozatali vámok alóli mentesség az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül, azaz az indiai kormány olyan pénzügyi hozzájárulásának, amelyből a vizsgált exportőrnek előnye származott.
- (29) Ezen túlmenően a fizikai exportra és a kváziexportra vonatkozó előzetes engedélyek jogilag nyilvánvalóan az exportteljesítménytől függenek, ennél fogva az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedinek és kiegyenlíthetőnek tekintendők. Exportkötelezettség vállalása nélkül a vállalatok e rendszerek alapján nem juthatnak kedvezményekhez.
- (30) Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében a jelen esetben alkalmazott két alrendszer egyike sem tekinthető megengedhető vám visszatérítési rendszernek, illetve helyettesítő vám-visszatérítési rendszernek. E két alrendszer nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i. pontjában, a II. mellékletben (a visszatérítés fogalm meghatározása és szabályai), valamint a III. mellékletben (a helyettesítő vám visszatérítési rendszer fogalm meghatározása és szabályai) megállapított szabályoknak. Az indiai kormány nem alkalmazta hatékonyan ellenőrzési rendszerét, illetve eljárásait annak igazolására, hogy az alapanyagokat az exportált termék előállításához használták-e fel, és milyen mennyiségben (az alaprendelet II. mellékletének II. 4. pontja és a helyettesítő vám visszatérítési rendszerek esetében az alaprendelet III. melléklete II. 2. pontja). A SION-normák önmagukban nem tekinthetők a tényleges fogyasztás

- ellenőrzési rendszerének, mivel a különböző normák szerinti mennyiségekre vonatkozó engedélyek alapján, vámentesen importált alapanyagokat az adott exporttermék előállításához egyszor gyártási eljárás során keverik. Az ilyen eljárás nem teszi lehetővé az indiai kormány számára, hogy kellő pontossággal ellenőrizze az exportra gyártott termék előállítása során felhasznált alapanyagok mennyiségét, valamint azt, hogy melyik SION-norma referenciaértéke alapján kell őket összevetni. Ezen túlmenően a megfelelően vezetett tényleges fogyasztási nyilvántartáson alapuló hatékony ellenőrzést a hatóságok vagy nem végezték el, vagy még nem fejezték be. Az indiai kormány továbbá nem végzett további vizsgálatokat a ténylegesen felhasznált alapanyagokra vonatkozóan, noha hatékonyan alkalmazott ellenőrzési rendszer hiányában rendes körülmények között el kellett volna végezniük (az alaprendelet II. melléklete II. 5. pontja és III. melléklete II. 3. pontja). Végetűl az okleveles könyvvizsgálók ellenőrzési eljárásban való részvétele nem javított az ellenőrzési rendszeren, mivel nem léteznek részletes szabályok arra nézve, hogy az okleveles könyvvizsgálóknak hogyan kellene elvégezniük a rájuk bízott feladatokat; továbbá a vizsgálat során ismertetett információk alapján nem lehetett megállapítani, hogy az alaprendeletben előírt, fent említett szabályokat betartották-e.
- (31) Ez a két alrendszer tehát kiegyenlíthető.
- f) A támogatás összegének kiszámítása
- (32) Engedélyezett vámvisszatérítési rendszerek vagy helyettesítő vámvisszatérítési rendszerek hiányában a kiegyenlíthető előny a nyersanyagok importálása esetén rendes esetben járó teljes elengedett importvámnak felel meg. E tekintetben megjegyzendő, hogy az alaprendelet nem csak a „túlzott” mértékű vámelengedés kiegyenlítéséről rendelkezik. Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és I. mellékletének i. pontja szerint csak a túlzott mértékű vámelengedések egyenlíthetők ki, feltéve hogy az alaprendelet II. és III. mellékleteiben előírt feltételek fennállnak. A jelen esetben azonban ezek a feltételek nem teljesültek. A megfelelő nyomon követési eljárás hiányának megállapítása esetén a visszatérítési rendszerekre vonatkozó fenti kivételt tehát nem kell alkalmazni, és helyette a ki nem fizetett vámok (bevételekiesés) mennyiségének kiegyenlítésére, nem pedig a túlzott vámelengedés kiegyenlítésére vonatkozó szokásos szabály alkalmazandó. Amint azt az alaprendelet II. mellékletének (II) bekezdése és III. mellékletének (II) bekezdése kimondja, e többletvámkedvezmények kiszámítása nem a vizsgáló hatóság kötelessége. Ezzel szemben az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében a hatóságnak kielégítő bizonyítékot kell találnia az állítólagos ellenőrzési rendszer alkalmasságának megcáfolására.
- (33) Az előzetes engedélyt igénybe vevő exportőrnek juttatott támogatás összegét a felülvizsgálati időszak során az érintett termékre alkalmazott két alrendszer keretében importált anyagokra ki nem vetett importvámok (alapvám és különleges kiegészítő vám) alapján számították ki (számláló). Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a támogatás elnyerése során szükségszerűen felmerült díjakat indokolt kérésre levonták a támogatás összegéből. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban e támogatási összeget elosztották az érintett termék vizsgálati időszak alatti teljes exportforgalmára (ez a nevező), mivel a támogatást az exportteljesítmény függvényében adták, és megítélésének alapjául nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szolgált.
- (34) A felülvizsgálati időszak során megállapított támogatás mértéke e rendszer tekintetében az egyetlen együttműködő gyártó esetében 8,2 %.
2. *Duty Entitlement Passbook szabályozás (vámhiteles szabályozás – DEPBS)*
- a) *Jogalap*
- (35) A rendszer részletes leírását a 2004–2009 export- és importpolitika 4.3. bekezdése és a 2004–2009 eljárási kézikönyv 4. fejezete tartalmazza.
- b) *Jogosultság*
- (36) E rendszerre minden exportáló gyártó és exportáló kereskedő jogosult.
- c) *A vámhiteles szabályozási rendszer gyakorlati végrehajtása*
- (37) A jogosult exportőr kérhet DEPBS-hitelt, amelyet a rendszer alapján exportált termékek értékének százalékában határoznak meg. Az indiai hatóságok a legtöbb termék vonatkozásában meghatároztak ilyen arányt, beleértve az érintett terméket is. A százalékarányok meghatározása a SION-normák alapján történik, számításba véve az exportált termékekben az alapanyagok feltételezeten importált részét és az ilyen feltételezett import vámtérhét, tekintet nélkül az importvámok tényleges megfizetésére.
- (38) Az e rendszerre való jogosultsághoz a vállalatnak exportálnia kell. Az exporttranzakció alkalmával az exportőr köteles nyilatkozni az indiai hatóságoknak arról, hogy az export a DEPBS alapján történik. Az áruk exportálása érdekében az indiai vámhatóságok – a feladási eljárás során – kiállítanak egy export-szállítólevelet, amely többek között feltünteti az adott exporttranzakcióra adandó DEPBS-hitel összegét. Az exportőr ekkor tudja meg, hogy milyen kedvezményben fog részesülni. Amint a vámhatóságok kiállították az export-szállítólevelet, az indiai kormány már nem bírálhatja felül a DEPBS-hitel megadását. A kedvezmény kiszámítására szolgáló DEPBS-százalékarány az exportnyilatkozat megtevételekor érvényes arány. Ennélfogva a kedvezmény szintjének visszamenőleges hatályú módosítására nincs lehetőség.
- (39) A DEPBS-hitelek szabadon átruházhatók, és a kibocsátástól számított 12 hónapig érvényesek. E hitelek bármely, korlátozás nélkül importálható termék későbbi importja alkalmával felhasználhatók a vámok kifizetésére, a beruházási javak kivételével. Az ilyen hitel ellenében behozott áruk a belföldi piacon (forgalmiadó-kötelezettség mellett) értékesíthetők, vagy egyéb módon felhasználhatók.

(40) A DEPBS-hitel iránti kérelmet elektronikusan nyújtják be, és korlátlan számú exporttranzakciót foglalhat magában. Tényleges szigorú határidők a DEPBS-hitel kérésére nincsenek. A DEPBS-t kezelő elektronikus rendszer nem zárja ki automatikusan azokat az exporttranzakciókat, amelyeket a 2004–2009. eljárási kézikönyv I. része 4.47. pontja alatt említett beadási határidőkön kívül kérelmeznek. Emellett – mint az eljárási kézikönyv I. részének 9.3. pontjában világosan kifejtik – a beadási határidőkön kívül érkezett kérelmeket kisebb bírság kifizetése (a hitel 10 %-a) ellenében mindig figyelembe lehet venni.

d) A közzétételt követő észrevételek

(41) A közzététel után az egyetlen együttműködő gyártó észrevételeket tett a DEPBS-re vonatkozóan. A vállalat azt állította, hogy a DEPBS-kedvezményt nem kell kiegyenlíteni, mert az érintett termékekre nem kapták meg. A cég nem hozott fel azonban egyetlen olyan érvet sem, amely alapján a rendszer gyakorlati végrehajtását – lásd a (37)–(40) preambulumbekendést – vitatni lehetne. A vállalat azt is állította, hogy a megadott kedvezmény kiszámításához csak a felülvizsgálati időszak alatt folytatott kivitelekre vonatkozó hitelösszegeket kell figyelembe venni, de nem támasztotta alá, hogy az a számítási mód, amelyet mind a jelenlegi, mind pedig az előző, vagyis a hatályos intézkedések bevezetéséhez vezető vizsgálat alatt használtak, miért nem felel meg az alaprendelet rendelkezéseinek. Ennek következtében ezeket az állításokat el kell utasítani. Végezetül a vállalat észrevételeket közölt egy számítási hibáról is; ezt a betérjlesztést helyénvalónak találták, és figyelembe vették a támogatási összeg kiszámításakor.

e) A DEPBS-el kapcsolatos következtetések

(42) A DEPBS az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében nyújt támogatást. A DEPBS-hitel az indiai kormány pénzügyi támogatása, mivel a hitelt végeredményben az importvámok kiegyenlítésére használják, ezáltal csökkentve a kormány esedékes vámbevételeit. Ezenkívül a hitel kedvezményt biztosít az exportőr számára, mert növeli likviditását.

(43) Ezen túlmenően a DEPBS egyértelműen exportteljesítmény függvényében történő, jogszabályi támogatás, ennél fogva az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedi és kiegyenlíthető.

(44) Ez a rendszer nem minősíthető megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vám-visszatérítési rendszernek az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében. Nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i. pontjában, a II. mellékletében (a vámkedvezményrendszerek meghatározása és szabályai) és a III. mellékletében (a helyettesítő vámkedvezményrendszerek meghatározása és szabályai) meghatá-

zott szigorú szabályoknak. Az exportőrt nem terheli kötelezettség a vámmentesen behozott termékek tényleges felhasználására a termelési folyamatban, így a hitel összegét nem a ténylegesen felhasznált alapanyagokhoz viszonyítva számították ki. Ezenfelül nem létezik rendszer vagy eljárás annak igazolására, hogy mely alapanyagokat használták fel az exportált termék gyártása során, illetve hogy az alaprendelet I. mellékletének i. pontja, valamint II. és III. mellékletei értelmében történt-e importvám-túlfizetés. Végezetül az exportőr jogosult a DEPBS-támogatásokra függetlenül attól, hogy egyáltalán importál-e alapanyagot. A kedvezmény igénybevételehez elegendő, ha az exportőr egyszerűen exportál, nem kell bizonyítania, hogy bármely alapanyaga importból származik. Így még azon exportőrök is jogosultak a DEPBS igénybevitelére, amelyek minden alapanyagukat belföldön szerzik be, és egyáltalán nem importálnak felhasználható nyersanyagot.

f) A támogatás összegének kiszámítása

(45) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése és 5. cikke értelmében, valamint az e rendszerre a 713/2005/EK rendeletben használt számítási módszer szerint a kiegyenlíthető támogatások összegét a kedvezményezett számára a felülvizsgálati időszak során biztosított kedvezmények figyelembevételével számították ki. Ebben a vonatkozásban úgy tekintették, hogy a kedvezményezett akkor jutott hozzá a kedvezményhez, amikor a rendszer alapján az exporttranzakciót végrehajtotta. Ekkor az indiai kormány lemondhat a vámok beszedéséről, ami az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében pénzügyi hozzájárulásnak minősül. Amint a vámhatóságok kiállítják az export-szállítólevelet, amelyen egyebek között a szóban forgó kiviteli ügylethez nyújtandó DEPBS-hitel összege is szerepel, az indiai kormány már nem rendelkezhet sem a támogatás odaítéléséről, sem a támogatás összegéről. A DEPBS-kulcsok változása a tényleges kivitel és a DEPBS-engedély kiadása között nem érinti visszamenőleg az előny mértékét. Emellett az egyetlen együttműködő exportáló gyártó a DEPBS-hitelt az eredményelszámolás elve alapján az exportügylet szakaszában befolyt bevételként könyvelte el.

(46) Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a támogatás elnyeréséhez szükségszerűen felmerült díjakat levonták ebből az összegből, hogy megkapják a támogatás összegét mint számlálót. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban e támogatási összeget elosztották az érintett termék vizsgálati időszak alatti teljes exportforgalmára (ez a nevező), mivel a támogatást az exportteljesítmény függvényében adták, és megítélésének alapjául nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szolgált.

(47) E rendszer keretében a felülvizsgálati időszak során megállapítható támogatás mértéke az egyetlen együttműködő exportáló gyártó esetében 2,1 %.

3. Beruházási javak exportösztönzési rendszere (EPCGS)

a) Jogalap

- (48) A beruházási javak exportösztönzési rendszerének részletes leírása a 2004–2009-es export- és importpolitika 5. fejezetében és az eljárás kézikönyv I. kötetének 5. fejezetében található meg.

b) Jogosultság

- (49) E rendszer igénybevételére bármely, támogató gyártóhoz vagy szolgáltatásnyújtóhoz „kapcsolt” gyártó exportőr és kereskedő exportőr jogosult.

c) Gyakorlati végrehajtás

- (50) Amennyiben egy vállalat exportkötelezettséget vállal, csökkentett vámtétel mellett importálhat (új és – 2003 áprilisa óta – használt, legfeljebb 10 éves) beruházási javakat. E célból India kormánya – kérelem alapján és díjfizetés ellenében – a beruházási javak exportösztönzési rendszerének használatára feljogosító engedélyt állít ki. 2000 áprilisa óta a rendszer 5 %-os vámtételcsökkentést biztosít a rendszer keretében importált beruházási javak mindegyikére. 2000. március 31-ig ténylegesen (10 %-os pótdíjat tartalmazó) 11 %-os vámtételt, a nagy értékű behozatalok esetében pedig nulla százalékos vámtételt kellett alkalmazni. Az exportkötelezettség teljesítése érdekében az importált beruházási javakat meghatározott idő alatt meghatározott mennyiségű exporttermék előállítására kell felhasználni.
- (51) Az EPCGS-engedély jogosultja belföldről is beszerezheti a beruházási javakat. Ebben az esetben a beruházási javak belföldi gyártója igénybe veheti az ilyen beruházási javak gyártásához szükséges alkatrészek vámmentes behozatalára nyújtott kedvezményt. Választható lehetőségként a belföldi gyártó kérheti a kváziexport kedvezményét az EPCGS-engedély egyik tulajdonosának szállított beruházási javakra vonatkozóan.

d) A közzétételt követő észrevételek

- (52) A közzététel után az egyetlen együttműködő gyártó észrevételeket tett a EPCGS-re vonatkozóan. A vállalat azt állította, hogy az általánosan elfogadott számviteli elvek szerint a beruházási javakat a gyártási eljárás során felhasználják. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a vállalat nem támasztotta alá ezt az állítását az „általánosan elfogadott számviteli elvek” kitétel kifejtésével, sem a rendszerre vonatkozó export- és importpolitikai előírások szerinti, valamint a gyártási folyamatban felhasznált alapanyagok meghatározása alapján végzett elemzésével, ahogyan az alaprendelet II. melléklete előírja. A vállalat azzal is érvelt, hogy a vállalat értékcsökkenési időszakát mint rendes értékcsökkenési időszakot kellett volna figyelembe venni. Ez a megközelítés azonban ellentétes az alaprendelet 7. cikke (3) bekezdésének

megfelelő rendelkezésével. Ennek következtében ezeket az állításokat el kell utasítani. Végezetül a vállalat észrevételeket közölt egy számítási hibáról is; ezt a betérjesztést helyénvalónak találták és figyelembe vették a támogatási összeg kiszámításakor.

e) Következtetések az EPCG-rendszerrel kapcsolatban

- (53) A EPCGS az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében nyújt támogatást. India kormánya részéről a vámcsökkentés pénzügyi hozzájárulást jelent, mivel ez az engedmény csökkenti a kormány egyébként esedékes vámbevételét. Ezen túlmenően a vámcsökkentés kedvezményt juttat az exportőrnek, mivel az import vonatkozásában megtakarított vám javítja a vállalat likviditását.
- (54) Az EPCGS továbbá az exportteljesítmény függvényében történő, jogszabályi támogatás, mivel exportkötelezettség vállalása nélkül nem nyerhető el. Ezért ez a rendszer az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerint egyedinek és kiegyenlíthetőnek tekintendő.
- (55) Végeredményben ez a rendszer nem minősíthető megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezmény-rendszernek az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében. A beruházási javak nem tartoznak az ilyen megengedhető rendszerek hatálya alá, amint az alaprendelet I. mellékletének i. pontja meghatározza, mivel nem használják őket el az exportált termékek előállítása során.

f) A támogatás összegének kiszámítása

- (56) A támogatás összegét az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban az importált beruházási javak vonatkozásában meg nem fizetett vámok alapján számították ki, az antibiotikum iparágban az ilyen beruházási javak szokásos értékcsökkenési időszakát tükröző időszakokra elosztva. A bevett gyakorlattal összhangban az így kiszámított összeghez, amely a felülvizsgálati időszakhoz rendelhető, hozzáadták az ezen időszak során esedékes kamatot a rendszeren belül nyújtott előny teljes értékének megállapítása érdekében. E célra megfelelőnek ítélték az Indiában a felülvizsgálati időszak során érvényes kereskedelmi kamatot. Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a támogatás elnyeréséhez szükségszerűen felmerült díjakat levonták, hogy megkapják a támogatás összegét mint számlálót. Az alaprendelet 7. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban e támogatási összeget elosztották az érintett termék vizsgálati időszak alatti teljes exportforgalmára (ez a nevező), mivel a támogatást az exportteljesítmény függvényében adták, és megítélésének alapjául nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szolgált.

- (57) E rendszer keretében a felülvizsgálati időszak során megállapítható támogatás mértéke az egyetlen együttműködő exportáló gyártó esetében 0,1 %.

4. Exporthitelrendszer (ECS)

a) J o g a l a p

- (58) A rendszert az Indiai Központi Jegybank „Master Circular DBOD No. DIR.(Exp).BC 01/04.02.02/2007-08” című körrendeletében ismerteti részletesen, melyet valamennyi indiai kereskedelmi banknak megküld.

b) J o g o s u l t s á g

- (59) E rendszer igénybevételére a gyártó exportőrök és a kereskedő exportőrök jogosultak.

c) Gyakorlati végrehajtás

- (60) E rendszer keretében az Indiai Központi Jegybank megállapítja az exporthitelekre vonatkozó, kötelező maximális kamatlábakat indiai rúpiában és devizában egyaránt, melyeket a kereskedelmi bankok az exportőröknek megadhatnak. Az exporthitelrendszer két alrendszerből áll: a szállítás előtti exporthitelrendszerből („csomagolási hitel”), amely a kivitel előtt az exportőr számára az áruk beszerzésére, feldolgozására, gyártására, csomagolására és/vagy szállítására biztosított hiteleket foglalja magában, illetve a szállítás utáni exporthitelrendszerből, mely forgóeszközhitelt biztosít az exportkövetelések finanszírozása céljából. A jegybank továbbá azt is előírja a bankok számára, hogy nettó bankhitelállományuk meghatározott részét exportfinanszírozásra fordítsák.

- (61) Az IKB körrendeletének eredményeként az exportőrök a szokásos kereskedelmi hitelekhez („készpénzhitelek”) képest kedvezményes kamatláb mellett juthatnak exporthitelekhez, amelyek kamatlábat egyedül a piaci feltételek határozzák meg. A kamatszintkülönbség a jó hitelképességű vállalatok esetében csökkenhet. Valójában a jó hitelképességű vállalatok esetleg azonos feltételekkel kaphatnak exporthitelt és készpénzhitelt.

d) A közzétételt követő észrevételek

- (62) A közzététel után az egyetlen együttműködő gyártó észrevételeket tett a ECS-re vonatkozóan. A vállalat azt állította, hogy i. nem vehető igénybe állami finanszírozás devizában az exporthitelek területén; ii. hogy a devizában adott exporthitel alacsony kamatlába a vállalat jó hitelképességével magyarázható, és iii. a devizában adott hitel referencia-kamatlába nem lehet azonos az indiai rúpiában

adott hitelével. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy mind az indiai rúpiában, mind a devizában nyújtott exporthitelekre ugyanaz a jegybanki körrendelet érvényes, amelynek gyakorlati végrehajtását a (60) és (61) preambulumbekzdés írja le, és amelynek részletes és korlátozó rendelkezései bizonyítják, hogy a devizában finanszírozott exporthiteleket és az alkalmazott kamatlábakat világosan megfogalmazott kormányutasítások szabályozzák. A referencia-kamatlábát illetően megjegyzendő, hogy a vállalat azt az indiai rúpiában kapott hitelére jelentette be, és hogy – a körrendelet megfelelő rendelkezései szerint – az exportőrök szabadon megválaszthatják, hogy a hitelt rúpiában vagy devizában veszik igénybe. Ezért megfelelő referenciaértékként azt az egyetlen bejelentett kamatlábat használni, amelyet a vállalat rendes indiai kamatlábként jelzett. Ennek következtében ezeket az állításokat el kell utasítani. Végezetül a vállalat észrevételeket közölt egy számítási hibáról is; ezt a betérjesztést helyénvalónak találták és figyelembe vették a támogatási összeg kiszámításakor.

e) Következtetések az ECS-ről

- (63) Az ECS-hitelnek az (58) preambulumbekzdésben említett jegybanki körrendeletben rögzített, kedvezményes kamatlábai a pusztán piaci feltételek szerint meghatározott hitelköltségekhez képest csökkenthetik az exportőr hitelköltségeit, így az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében előnyhöz juttatják az ilyen exportőrt. Az exportfinanszírozás önmagában nem biztosabb, mint a belföldi finanszírozás. Valójában általában kockázatosabbnak tartják, és az egy-egy hitelhez szükséges mértékű biztosíték, függetlenül a finanszírozás tárgyától, az adott kereskedelmi bank pusztán kereskedelmi döntése. A különböző bankok közötti kamatlábkülönbségek a jegybank módszeréből következnek, mivel egyedi maximált hitelnyújtási szintet határoz meg az egyes kereskedelmi bankok számára. Ezenkívül a kereskedelmi bankok nem lennének kötelesek a hitelt felvevő ügyfelekre áthárítani a devizában felvett exporthitelek esetleg előnyösebb kamatlábat.

- (64) Annak ellenére, hogy az exporthitelrendszer keretében biztosított kedvezményes hiteleket kereskedelmi bankok nyújtják, ez a kedvezmény az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja értelmében a kormány által biztosított pénzügyi hozzájárulásnak tekintendő. Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a támogatások létrejöttéhez sem az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének iv. pontja, sem pedig a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló WTO-megállapodás nem ír elő közforrásokból történő kifizetést, azaz hogy az indiai kormánynak meg kell térítenie a kereskedelmi bankoknak kiadásait. Ehhez elegendő egy kormányzati utasítás, amely az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének i., ii. vagy iii. pontjaiban ismertetett funkciók végrehajtására vonatkozik. A jegybank közintézmény és ezért vonatkozik rá az alaprendelet 1. cikkének (3) bekezdésében meghatározott „kormányzat” fogalom meghatározás. A jegybank 100 %-ban a kormány tulajdona,

közpolitikai célokat követ, (pl. monetáris politika), vezetőségét pedig az indiai kormány nevezi ki. A jegybank az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja második francia bekezdése értelmében vett magánszervezeteket utasít, mivel a kereskedelmi bankokat bizonyos feltételek betartására kötelezi, többek között arra, hogy a jegybank körrendeleteiben az export-hitelekre rögzített maximális kamatlábakat alkalmazzák, valamint a jegybank rendelkezéseinek megfelelően a kereskedelmi bankoknak nettó bankhitelállományuk meghatározott részét exportfinanszírozásra kell fordítaniuk. Ez az utasítás arra kötelezi a kereskedelmi bankokat, hogy az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett funkciókat lássanak el; ebben az esetben arra, hogy kedvezményes exportfinanszírozás formájában hitelt nyújtsanak. Az ilyen, bizonyos feltételek mellett nyújtott hitel formájában történő közvetlen finanszírozás rendes körülmények között a kormány feladata, és a gyakorlatban valójában nem különbözik a kormányok által követett – az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja értelmében vett – gyakorlattól. Ez a támogatás egyedinek és kiegyenlíthetőnek minősül, mivel a kedvezményes kamatok csak exportfinanszírozás céljára vehetők igénybe, és ezért az exportteljesítmény függvényei az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében.

f) A támogatás összegének kiszámítása

- (65) A támogatás összegét annak a különbségnek az alapján számították ki, amely a felülvizsgálati időszak során igénybe vett exporthitelek után fizetett kamat és az egyetlen együttműködő exportőr szokásos kereskedelmi hitelei esetében fizetett kamatláb között áll fenn. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően ezt a támogatási összeget (számláló) vetítették ki a felülvizsgálati időszak során megvalósult teljes exportforgalomra (nevező), mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, s odaítélésének alapjául nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékmennyiség szolgált.
- (66) A felülvizsgálati időszak során az e rendszer tekintetében az egyetlen együttműködő exportáló gyártó esetében megállapított támogatás mértéke 1,3 %.

5. Jövedelemadó-rendszerek

a) Jövedelemadó-mentességi rendszer (ITES)

A jövedelemadóról szóló 1961. évi törvény („JT”) 80HHC. szakasza

- (67) E rendszer keretében az exportőrök az exportértékesítésből származó nyereségre részleges jövedelemadó-mentességben részesülhetnek. E mentesség jogalapját a jövedelemadó-törvény 80HHC. szakasza állapította meg.

- (68) Ezt a rendelkezést a 2005–2006-os pénzügyi évtől (azaz a 2004. április 1-jétől 2005. március 31-ig tartó pénzügyi évtől) eltörölték, és így a jövedelemadó-törvény 80HHC. szakasza 2004. március 31-től már semmilyen kedvezményt nem biztosít. Az egyetlen együttműködő exportáló gyártó a felülvizsgálati időszak során e rendszer keretében semmilyen kedvezményben nem részesült. Következésképpen mivel a rendszert visszavonták, az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdésével összhangban nem kell kiegyenlíteni.

b) Kutatás-fejlesztési jövedelemadó-össztönzés (ITIRAD)

i. Jogonalap

- (69) Az ITIRAD részletes leírása a jövedelemadó-törvény 35(2AB). szakaszában található.

ii. Jogosultság

- (70) E rendszer keretében a biotechnológiában vagy gyógyszeres, gyógyszerkészítmények, vegyszerek, elektronikus berendezések, számítógépek, telekommunikációs berendezések, illetve hasonló meghatározandó termékek gyártásában vagy előállításában részt vevő vállalatok jogosultak kedvezményre.

iii. Gyakorlati végrehajtás

- (71) Az indiai kormány Tudományos és Ipari Kutatási Minisztériuma által jóváhagyott saját kutatási és fejlesztési létesítmények bármely költsége esetében (a földterület és az épület költségein kívül) a jövedelemadóból a ténylegesen felmerült költségek 150 %-ának megfelelő összeget lehet levonni. Ezáltal a jövedelemadó-alap és következtésképpen a jövedelemadó mesterségesen csökken, mert a levonás harmadrészben fiktív költségekre (azaz ténylegesen fel nem merült költségekre) vonatkozik.

iv. A közzétételt követő észrevételek

- (72) Az ITIRAD-ra vonatkozóan nem érkezett észrevétel.

v. Az ITIRAD-dal kapcsolatos következtetések

- (73) A ITIRAD az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében nyújt támogatást. A JT 35(2AB). szakasza szerinti mesterséges adóalap-csökkentés az indiai kormány által nyújtott pénzügyi hozzájárulást jelent, mivel csökkenti a kormány egyébként esedékes vámbevételét. Ezenkívül a jövedelemadó-csökkentés előnyt biztosít a vállalatnak, mivel növeli annak likviditását.

(74) A JT 35(2AB). szakaszának megfogalmazása azonban azt bizonyítja, hogy az ITIRAD az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében jog szerint egyedi és ezért kiegyenlíthető. Az e rendszerre való jogosultságot nem az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében vett objektív és semleges kritériumok vezérlik. Az e rendszer szerinti előnyök csak egyes gazdasági ágazatok számára érhetőek el, mivel az indiai kormány e rendszert nem tette elérhetővé az összes ágazat részére. E korlátozás a rendszert egyedivé teszi, mivel az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdésében használt „gazdasági ágazatok csoportja” kategória egyes ágazatokra való korlátozással egyenértékű. Ez a korlátozás nem gazdasági jellegű, és nem is horizontális, mint az alkalmazottak száma vagy a vállalat mérete lenne.

vi. A támogatás összegének kiszámítása

(75) A szubvenció összegét a felülvizsgálati időszakban a JT 35(2AB). szakasza rendelkezéseinek alkalmazása, illetve nem alkalmazása esetén esedékes jövedelemadó-különbség alapján számították ki. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően ezt a támogatási összeget (számláló) vetítették ki a felülvizsgálati időszak során megvalósult teljes exportforgalomra (nevező), mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, s odaítélésének alapjául nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékmennyiség szolgált.

(76) A felülvizsgálati időszak során az e rendszer tekintetében az egyetlen együttműködő exportáló gyártó esetében megállapított támogatás mértéke 0,1 %.

6. Focus Market Scheme (FMS)

a) J o g a l a p

(77) A rendszer részletes leírását a 2004–2009-es export- és importpolitika 3. fejezetének 9. pontja és a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötete 3. fejezetének 20. pontja tartalmazza.

b) J o g o s u l t s á g

(78) E rendszerre minden exportáló gyártó és exportáló kereskedő jogosult.

c) G y a k o r l a t i v é g r e h a j t á s

(79) E rendszer keretében minden terméknek a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. részének 37 C. mellékletében felsorolt országokba irányuló kivitelei az e rendszer keretében kivitt termékek FOB-paritáson számított értékének 2,5 %-

íg vámhitelre jogosultak. Bizonyos exporttevékenységeket ez a rendszer kizár, például az importált vagy átrakott termékekét, a kváziexportot, a szolgáltatások exportját, valamint a különleges gazdasági övezetekben működő egységek/exportra specializálódó egységek exportforgalmát. A rendszerből ki vannak továbbá zárva egyes terméktípusok, például a gyémánt, a nemesfémek, az ércek, a gabonafélék, a cukor és a kőolajtermékek.

(80) A rendszer keretében kapott exporthitelek szabadon átruházhatók, és a megfelelő vámhitel-jogosultsági bizonylat kiadási időpontjától számított 24 hónapig érvényesek. E hitelek bármely alapanyag vagy termék későbbi importja alkalmával felhasználhatók vámok kifizetésére, a beruházási javakat is beleértve.

(81) A vámhitel-jogosultsági bizonylatot – a kivitel vagy a javak szállítása után – az a kikötő bocsátja ki, ahonnan a kivitel végezték. Amennyiben a kérelmező a hatóságoknak minden releváns exportra vonatkozó okirat (pl. exportmegrendelés, számlák, szállítólevelek, a kivitt igazoló banki bizonylatok) másolatát be tudja mutatni, az indiai kormánynak nincs lehetősége felülbírálni a vámhitelek megadását.

d) A k ö z z é t é t e l t k ö v e t ő é s z r e v é t e l e k

(82) A közzététel után az egyetlen együttműködő gyártó észrevételeket tett a FMS-re vonatkozóan. A vállalat azzal érvelt, hogy a rendszer földrajzilag más országokhoz kötődik, és nem képezheti kiegyenlítés tárgyát az EK részéről. Nem tudta azonban vitatni sem a rendszer gyakorlati végrehajtását, sem az FMS nyújtotta előnyök felhasználásának módját, amelyeket a (79)–(81) preambulumbekkezdés tartalmaz. Ezért ezt az állítást el kellett utasítani. Végetetül a vállalat észrevételeket közölt egy számítási hibáról is; ezt a betérjesztést helyénvalónak találták, és figyelembe vették a támogatási összeg kiszámításakor.

e) A z F M S - s e l k a p c s o l a t o s k ö v e t k e z t e t é s e k

(83) Az FMS az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében nyújt támogatást. A FMS-vámhitel India kormánya pénzügyi hozzájárulásának minősül, mivel a hitelt végső soron behozatali vámok kiegyenlítésére veszik igénybe, ezzel csökkentve a kormány egyébként esedékes vámbevételét. Emellett a FMS-vámhitel előnyt biztosít az exportőrnek, mivel javítja likviditását.

- (84) Ezen túlmenően a FMS jogilag az exportteljesítménytől függ, és ennél fogva az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedinek és kiegyenlíthetőnek tekintendő.
- (85) Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében a rendszer nem minősíthető megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vám-visszatérítési rendszernek. Nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i. pontjában, a II. mellékletében (a vámkedvezményrendszerek meghatározása és szabályai) és a III. mellékletében (a helyettesítő vámkedvezményrendszerek meghatározása és szabályai) meghatározott szigorú szabályoknak. Az exportőrt nem terheli kötelezettség a vámmentesen behozott termékek tényleges felhasználására a termelési folyamatban, így a hitel összegét nem a ténylegesen felhasznált alapanyagokhoz viszonyítva számították ki. Nincs rendszer vagy eljárás annak megerősítésére, hogy a gyártási eljárásban mely alapanyagokat használták fel az exportált termékekhez, illetve annak megerősítésére, hogy történt-e túlfizetés a behozatali vámok vonatkozásában az alaprendelet I. melléklete i. pontjának, valamint II. és III. melléklete értelmében véve. Az exportőrök jogosultak az FMS szerinti kedvezményekre, függetlenül attól, hogy egyáltalán importálnak-e alapanyagot. A kedvezmény igénybevételehez elegendő, ha az exportőr egyszerűen exportál, nem kell bizonyítania, hogy bármely alapanyaga importból származik. Így még azon exportőrök is jogosultak a FMS igénybevételeire, akik minden alapanyagukat belföldön szerzik be, és egyáltalán nem importálnak felhasználható nyersanyagot. Ezen túlmenően az exportőr az FMS vámhitel beruházási javak behozatalára is felhasználhatja, noha ez utóbbiak nem tartoznak a megengedhető rendszerek hatálya alá, amint az alaprendelet I. mellékletének i. pontja meghatározza, mivel nem használják el őket az exportált termékek előállításánál.

VÁLLALAT \ RENDSZER	AAS	DEPBS	EPCGS	Exporthitel-rendszer	ITIRAD	FMS	Összesen
	%	%	%	%	%	%	%
Ranbaxy Laboratories Ltd	8,2	2,1	0,1	1,3	0,1	0,1	11,9

- (90) A fentieket figyelembe véve az a következtetés vonható le, hogy az egyetlen együttműködő exportáló gyártó tekintetében a támogatás szintje csökkent.

IV. Kiegyenlítő intézkedések

- (91) Az alaprendelet 19. cikkének rendelkezéseivel és a szóban forgó részleges időközi felülvizsgálatnak a vizsgálat megindításáról szóló értesítés 3. pontjában kifejtett indokaival összhangban megállapítható, hogy az egyetlen együttműködő gyártó tekintetében a támogatási szint 35,1 %-ról 11,9 %-ra csökkent, és hogy a 713/2005/EK rendelet által erre az exportáló gyártóra kivetett kiegyenlítő vám mértékét ennek megfelelően módosítani kell.
- (92) E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 713/2005/EK rendelet szerint a támogatás mértéke a Ranbaxy Labora-

f) A támogatás összegének kiszámítása

- (86) A kiegyenlíthető támogatások összegét a kedvezményezett számára biztosított kedvezmények figyelembevételével számították ki. E kedvezményekről megállapítható, hogy a felülvizsgálati időszakban az együttműködő exportáló gyártó az eredményelszámolás elve alapján az exportügylet szakaszában befolyt bevételként könyvelte le őket. Az alaprendelet 7. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban e támogatási összeget elosztották az érintett termék vizsgálati időszak alatti teljes exportforgalmára (ez a számláló), mivel a támogatást az exportteljesítmény függvényében adták, és megítélésének alapjául nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szolgált.
- (87) A felülvizsgálati időszak során az e rendszer tekintetében az egyetlen együttműködő exportáló gyártó esetében megállapított támogatás mértéke 0,1 %.

III. A kiegyenlíthető támogatások összege

- (88) Emlékeztetni kell arra, hogy a 713/2005/EK rendelet az értékarányosan kifejezett kiegyenlíthető különbözetet a jelen részleges időközi felülvizsgálatban együttműködő egyetlen exportáló gyártónál 35,1 %-ban állapította meg.
- (89) A jelen részleges időközi felülvizsgálat során az értékarányosan kifejezett kiegyenlítő támogatásokat 11,9 %-os mértékűnek találták, az alábbiakban felsoroltaknak megfelelően:

toires esetében a kár megszüntetéséhez szükséges különbözetnél magasabb volt. Az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Közösség gazdasági ágazata számára okozott kár megszüntetéséhez elegendő, kisebb kiegyenlítő vámot megfelelőnek tekintették a kár megszüntetésére, és ezért a Ranbaxy Laboratories Ltd-től származó behozatalokra alkalmazandó kiegyenlítő vámot 30,3 %-ban szabták meg.

- (93) A fentiek figyelembevételével, és mivel a támogatás aránya ma már alacsonyabb, mint a kár megszüntetéséhez szükséges szint, az egyetlen együttműködő exportáló gyártóra, a Ranbaxy Laboratories Ltd-re alkalmazandó egyéni kiegyenlítő vám aránya 11,9 %-ban állapítandó meg.

- (94) A jelenlegi részleges időközi felülvizsgálat során együtt nem működő többi vállalat esetében megjegyzendő, hogy a vizsgált rendszerek tényleges módozatai és a kiegyenlítő vám szükségessége nem változott meg az előző vizsgálat óta. Ezért azoknak a vállalatoknak az esetében, amelyek nem működtek együtt a jelen felülvizsgálattal, nincs szükség a támogatás és a vám mértékének újbóli kiszámítására. Következésképpen – a Ranbaxy Laboratories Ltd kivételével – a 713/2005/EK rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett összes többi félre alkalmazandó, egyedi vámtételek változatlanok maradnak.
- (95) Az e rendeletben meghatározott egyedi vállalati kiegyenlítő vámtételek a részleges időközi felülvizsgálat során feltárt helyzetet tükrözik. Ezáltal ezek kizárólag az e vállalatok által előállított érintett termék importálása esetében alkalmazandók. Az e rendelet rendelkező részében kifejezetten nem említett egyéb vállalat által – ideértve a kifejezetten említett vállalatokhoz kapcsolódó egységeket is – előállított érintett termékek behozatalára ezek a vámtételek nem alkalmazhatók, így azokra a „minden egyéb vállalatra” alkalmazandó vámok vonatkoznak.
- (96) Ezen egyéni kiegyenlítő vámtételek alkalmazására vonatkozó minden kérést (pl. egy vállalat nevének megváltozását vagy új termelési vagy értékesítési egységek létrehozását követően) azonnal meg kell küldeni a Bizottságnak⁽¹⁾, feltüntetve minden idevonatkozó, különösen a társaság termeléséhez, hazai és exporteladásaihoz kapcsolódó tevékenységeinek módosítására vonatkozó információt, amely például a névváltoztatással vagy a termelési vagy az értékesítési egységekkel függ össze. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy adott esetben – a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően – a rendeletet az egyéni vámtételekben részesülő vállalatok jegyzékének naprakészé tételével megfelelően módosítsa,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 713/2005/EK rendelet 1. cikkének (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az alább felsorolt vállalatok által Indiában gyártott termékek behozatalainak közösségi határparitáson számított, vámkezelés előtti, nettó árára a következő végleges vámtételeket kell alkalmazni:

- 17,3 % a KDL Biotech Ltd, Mumbai számára (kiegészítő TARIC-kód: A580),
- 28,1 % a Nectar Lifesciences Ltd, Chandigarh számára (kiegészítő TARIC-kód: A581),
- 25,3 % a Nestor Pharmaceuticals Ltd, New Delhi számára (kiegészítő TARIC-kód: A582),
- 11,9 % a Ranbaxy Laboratories Ltd, New Delhi számára (kiegészítő TARIC-kód: 8221),
- 28,1 % a Torrent Gujarat Biotech Ltd, Ahmedabad számára (kiegészítő TARIC-kód: A583),
- 28,1 % a Surya Pharmaceuticals Ltd, Chandigarh számára (kiegészítő TARIC-kód: A584),
- 32 % az összes többi vállalat számára (kiegészítő TARIC-kód: 8900).”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2008. november 27-én.

a Tanács részéről
az elnök
M. ALLIOT-MARIE

⁽¹⁾ Európai Bizottság, Kereskedelmi Főigazgatóság, B. Igazgatóság, J-79 4/23, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Brüsszel.